

З ТАЄМНОГО ЩОДЕННИКА ЕМІ

Усім привіт! Це я, Емі. Ну звісно, Емі з Таємного Клубу Супердівчат! А ви якраз читаете записи з мого Таємного Щоденника.

Я почала його вести того дня, коли було засновано Таємний Клуб Супердівчат. Це організація, до складу якої входять четверо дівчат: мої приятельки Анела, Фаустина, Флора і я. Ще до Клубу належить один суперхлопець — Франек. Як вважає Франек, наш гурт має зватися Таємним Клубом Супердівчат і одного Суперхлопця, але ми щось не можемо відвикнути від початкової назви!

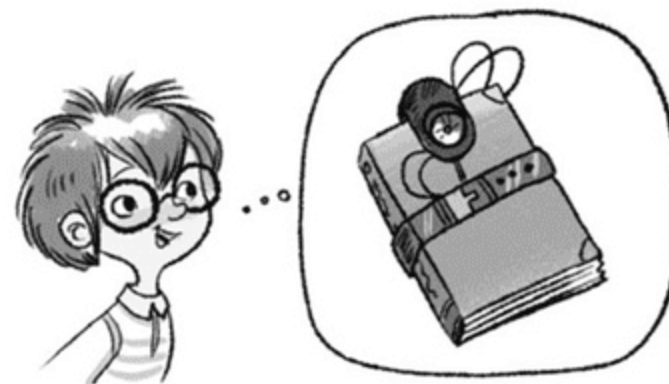
Сьогодні мій Таємний Щоденник уже доволі товстий і в ньому з'явилося багато записів. Я вклею сюди різні пам'ятні квиточки та світлини. Наприклад,

нещодавно я додала квитки на театральну виставу, які знайшла, коли прибирала у себе в кімнаті.

Тільки не думайте, що це щоденник для звичайних записів. Нічого подібного! Це серйозний ТАЄМНИЙ ЩОДЕННИК! Я би не хотіла, щоб він потрапив не в ті руки, бо в ньому справді багато таємниць та чимало конфіденційної інформації.

На сторінках мого щоденника стільки суперважливих нотаток, що я почала всерйоз міркувати над тим, як їх уберегти. Мені не дуже хочеться, щоб кожен міг прочитати мої записи, якщо я раптом загублю щоденника. Я б залюбки скористалась якимось магічним трюком, завдяки якому щоденник могли би прочитати лише довірені особи. Декілька ідей у мене вже є. Щоденник має сам розпізнавати тих, кому я даю до нього доступ. От якби він сам умів сканувати відбитки пальців або сітківку! Я навіть порадила про це із Франеком. Виявилося, що то було б реально, якби ми створили спеціальний додаток. Поки що нам цього не вдалося, але, можливо, ми встановимо спеціальне програмне забезпечення, яке авторизуватиме доступ до Таємного Щоденника. Круто, правда? Франек гадає, що Таємний Клуб Супердівчат повинен отримувати бонуси від технічного прогресу.

Отож, поки в мене немає надійного захисту для Таємного Щоденника, я просто ховаю його у своїй скриньці з іграшками, що зберігається на таємній базі

нашої компанії. Як ви знаєте, вона розташована під столом у моїй кімнаті в помешканні на третьому поверсі на вулиці Батарейковій. Скриньку я дуже пильно стережу, бо останнім часом у Таємному Щоденнику з'явилося багато нових записів. Частина з них стосується наших операцій Таємного Клубу Супердівчат, які далеко не завжди безпечні!

НЬЮТОНОВЕ ЯБЛУКО

На другому поверсі вдома у родини Звендли у Флориній кімнаті панував гармидер, і водночас — напрочуд зосереджена тиша. Всі учасники Таємного Клубу Супердівчат і одного Суперхлопця, себто Фаустина, Анела, Флора, Франек і я, мовчки сиділи на м'якій канапі. Ми уважно схилилися над підручниками й зошитами. Якраз відбувалися Надзвичайні та Незвичайні Таємні Збори нашого гурту. Незвичайні вони були не лише тому, що ми всі мовчали, а й тому, що ми були дуже зацікавлені... фізикою! Це нормально взагалі, щоб Таємний Клуб Супердівчат був аж настільки зацікавлений нудним шкільним предметом, таким як фізика? Мабуть, що ні!

Раптом наша тиша перестала бути тишею, бо Флора роздратовано вигукнула:

— Як же я терпіти не можу оцих всіх атомів, частинок і матерії! — наша приятелька гучно захряснула підручник, що лежав перед нею. Книжка глухо і напрочуд жалібно застогнала — це було схоже на ЛЯ-А-А-АП! — і чимала порція знань, яку сьогодні мала засвоїти одна дівчинка, зникла під палітуркою.

— Нащо мені ота сила взаємодії чи сила гравітації? — далі нарікала Флора. — Не кожен має бути геніальним фізиком.

Сказавши це, вона зиркнула на Франека. Той ніскілечки не перейнявся її настроєм, стенив плечима і промовив:

— Фізика — це ключ до розуміння світу. Завдяки фізиці ти можеш збагнути елементарні й основні властивості...

— ...значимі, першорядні, ключові й ніскілечки мені не потрібні, — завершила замість нього розлючена Флора.

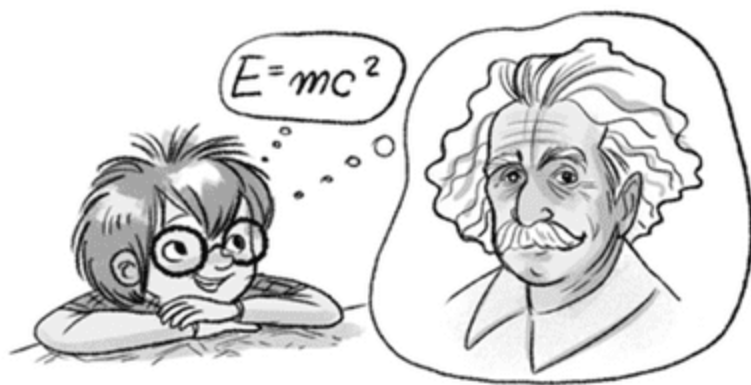

Я глянула на неї з неприхованим подивом. Мабуть, вона загнала Франека у глухий кут, бо сипала, наче з рукава, синонімами до слова «елементарні».

— Ти не маєш бути геніальним фізиком, — зітхнула Фаустина. — Але ти повинна знати основи. Сила гравітації* і сила взаємодії. Там такі...

— Ну нащо мені воно все?! — скиглила Флора. — Просто ця фізика не хоче залізати мені в голову. Мені з нею не по дорозі! Я не збираюся ставати другим Айнштайном**!

— Ех! — замріяно озвався Франек. — Як би я хотів стати Айнштайном!

— А що це таке, ота гравітація? — спитала я, перебиваючи їхню дискусію.

* Гравітація — природне явище, що полягає у взаємному притяганні матеріальних тіл.

** Альберт Айнштайн — видатний фізик, нагороджений Нобелівською премією за свої наукові відкриття.

Тепер Флора вже на мене зиркнула недоброзичливо. Я дуже добре знала цей вираз обличчя, коли моя приятелька примружувала очі й свердлила співрозмовника наскрізь. Але ж я не хотіла її ані образити, ані рознервувати. Мені просто було цікаво. Цього року в нас у школі почалася фізика, але до теми гравітації ми ще не дійшли.

— А я знаю! — вигукнула Анєла. — Ви чули оту історію про одного вченого, що ліг собі відпочити під яблунею і раптом йому на голову впало яблуко? І тоді він відкрив силу тяжіння, а ще її називають гравітацією!

— То був Ньютон*! — підтвердив зі знанням справи Франек. — Це він сформулював закон всесвітнього тяжіння. Випадковості можуть несподівано змінити хід науки!

— Та ну! — фиркнула Флора. — Думаю, що це просто легенда. Бо насправді черв'як погриз яблуко, і воно взяло та й впало собі з дерева! Стільки галасу через одне яблуко!

— Саме так! — жваво згодився Франек. — І завдяки тій випадковості, що це яблуко взяло і впало,

* Ісаак Ньютон — англійський фізик, математик, астроном, філософ та історик, який сформулював закон усе-світнього тяжіння (гравітації). Згідно із цим законом, усі об'єкти у Всесвіті притягуються.

Ньютон довів свою теорію, що всі тіла у Всесвіті притягуються!

Ми зацікавлено дивилися на Франека. Може, не тільки я подумала, що він має хист цікаво розповідати про — бо що тут гріха таїти — нудні наукові питання.

— Ти можеш цього не знати, але питання гравітації було переломним моментом у розвитку людства, — додав наш друг, а потім звернувся до нас усіх: — Поки не з'явилася ця теорія, люди поняття не мали, що зірки й планети поводяться так само, як предмети. Гравітація об'єднує світ!

«Ого! Починає бути цікаво!» — подумала я, трохи здивувавшись, а Франек із завзяттям науковця далі пояснював таємниці гравітації.

— Сьогодні ми сприймаємо Всесвіт цілісно! — розповідав наш приятель. — Всесвіт і ми.

Тоді Флора торкнулась стільця і сказала іронічно:

— Цей стілець мене анітрішки не притягнув!

— Ну, насправді гравітацію складно зауважити, коли йдеться про ті речі, якими ми користуємося щодня, — спокійно пояснив Франек. — Адже тоді вона практично непомітна — як легенький повів вітерцю!

— То звідки ми про неї взагалі знаємо? — не відступала Флора.

— Завдяки геніальним вченим і яблукові Ньютона! — проголосив Франек.

Аж тут двері Флориної кімнати відчинились і на порозі з'явилась пані Лаура. На наш подив, вона принесла із собою цілий кошик стиглих яблук.

— Даруйте, що я зайшла не постукавши і перебила ваші важливі збори. У мене не було вільних рук, щоб дати про себе знати. Гляньте сюди! У нашому місцевому садочку досі є пресмачні яблука, — мовила вона.

Приголомшена Флора зиркнула на свою маму.

— Це що, пані Лаура Звендли і Таємний Клуб Супердівчат змовилися? — вигукнула вона, і з її голосу я відчула, що Флора страшенно роздратована.

— Й одного Суперхлопця, — тихенько пропихав Франек.